662/02

Den 30. december 2002 blev i sag nr. 58.538:

xxxxxx xxxx
xxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Popermo Forsikring G/S
Dalumvej 89
5250 Odense SV

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har kollektiv ulykkesforsikring i Popermo Forsikring G/S, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at det anmeldte hændelsesforløb ikke er et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand.

Klageren har i skadeanmeldelsen af 1/1 2002 omkring hændelsesforløbet henvist til speciallægeerklæring af 14/11 2001, hvor speciallæge J.J. bl.a. har anført:

"**Nuværende:**

Den 16. januar sidste år var skadelidte om natten sammen med en kvindelig kollega på patruljetjeneste i Løgstør. De blev på et tidspunkt kaldt til en møbelforretning i byen, hvor en ung mand havde begået hærværk ved at smadre en stor butiksrude. Det videre hændelsesforløb resulterede i at det blev besluttet, at den unge mand skulle anholdes og bringes med til Aalborg. På det tidspunkt stod skadelidte foran den unge mand med fronten mod ham. Den unge mand værgede sig og sparkede pludselig benene væk under skadelidte. Skadelidte havde imidlertid fat i den unge mands revers med det resultat at de begge faldt om på jorden, hvor der efterfølgende udspillede sig en brydekamp under skadelidtes bestræbelser på at lægge den unge mand i

håndjern. Under denne brydekamp fik skadelidte blødende skrammer på hænder og skinneben. Efter noget besvær lykkedes det til sidst skadelidte at få lagt den unge mand i håndjern. Manden lå på maven med armene omme på ryggen. Efter at han havde fået at vide at han var anholdt, nægtede den unge mand at rejse sig. Derfor besluttede skadelidte han ville løfte/slæbe den unge mand hen til patruljevognen. Idet skadelidte fra sin foroverbøjede stilling med den ene hånd løfter op i den unge mands livrem, og med den anden hånd løfter op i hans bagudbundne arme, oplever skadelidte et smæld lavt i lænden og samtidig en mærkelig varmefornemmelse, som breder sig tværs hen over lænden. I begyndelsen ingen regulære smerter, og det lykkedes skadelidte at få den unge mand anbragt i patruljevognen. Fortsat ingen gener under køreturen til Aalborg, men da skadelidte skal stige ud af patruljevognen ved Politigården har han svært ved at rette sig op, og samtidig har han nu smerter lavt i lænden. Ingen udstrålende smerter til underekstremiteterne. På Politigården bliver der straks udfyldt en politirapport angående skadelidtes tilstand, og her skal der være anført at skadelidte havde smerter i lænden. Efterfølgende bliver skadelidte undersøgt på Skadestuen, Aalborg Sygehus, hvor man væsentligst fæstner sig ved skrammerne på hænder og ben."

Selskabet har lagt klagerens forklaring anført i speciallægeerklæringen af 14/11 2001 til grund og herefter ved skrivelse af 29/1 2002 afvist at yde forsikringsdækning for forvridningen af ryggen. Selskabet har anerkendt, at skaderne på klagerens hænder og ben er omfattet af den kollektive ulykkesforsikring.

Arbejdsskadestyrelsen har anerkendt det anmeldte tilfælde som en arbejdsskade efter arbejdsskadelovgivningen. Arbejdsskadestyrelsen har ved anerkendelsen lagt vægt på, at klageren under sit arbejde den 16/1 2000 var udsat for en pludselig og uventet skadelig påvirkning, da han under anholdelse af en ung mand, som modsatte sig anholdelsen, tumlede om på jorden. Klageren fik herved overfladiske skrammer på knæ, skinneben og hænder samt ondt i ryggen.

Klagerens advokat har ved skrivelse af 23/5 2002 til nævnet bl.a. anført:

"Min påstand er, at hændelsen den 29. januar 2001 er at betragte som en ulykke i forsikringsretlig forstand og at Popermo således skal følge Arbejdsskadestyrelsens

eller Den Sociale Ankestyrelses afgørelse for så vidt angår méngradens størrelse og dermed udbetale méngodtgørelse til min klient.

Supplerende med hensyn til ulykkesdefinitionen og sagens faktum skal jeg pointere, at forsikringsselskabet Popermo har undladt at tage hensyn til/kommentere det faktum, at der ikke er tale om en normal såkaldt løfteskade, men derimod om en pludselig udefra kommende hændelig begivenhed for min klient, da den anholdte i forbindelse med anholdelsen, 'gør sig tung og lader sig falde'. Der er tale om en aldeles uforudset og i øvrigt uforudsigelig hændelse, som pådrager min klient varige mén."

I skrivelse af 12/6 2002 til nævnet har selskabet bl.a. anført følgende omkring klagerens forvridning af ryggen:

"Tilskadekomsten indtraf alene fordi forsikringstageren løftede op i den anholdtes livrem med den ene hånd og i den anholdtes bagbundne arme med den anden hånd. Der indtraf ikke ved den lejlighed et ulykkestilfælde således som dette defineres i forsikringsbetingelsernes § 1.1.a ligesom der ikke skete noget ud over hvad forsikringstageren kan forvente i en sådan situation.

Det er desuden vores opfattelse at der ikke er årsagssammenhæng mellem den tilskadekomst der skete under brydekampen, og det senere løftetraume, og at tilskadekomsterne derfor isoleret set må betragtes som to tilskadekomster.

…

Vi henviser i øvrigt til Ankenævnets kendelser nr. 51.324, nr. 55.318 og nr. 51.970 hvor Ankenævnet når det resultat at løfteskader ikke er et ulykkestilfælde. Disse kendelser er også sendt til advokatfirmaet A.

Vi er opmærksom på at Arbejdsskadestyrelsen har anerkendt at lændetraumet er omfattet af Lov om sikring mod følger af arbejdsskade, men i henhold til Ankenævnets sædvanlige praksis er dette efter vores opfattelse uden betydning for denne sag."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**§ 1 Forsikringens omfang**

1. Ulykkestilfælde.

a. Forsikringen giver ret til erstatning ved ulykkestilfælde, hvorved forstås en tilfældig af den forsikredes vilje uafhængig pludselig udefra kommende indvirkning på legemet, som har en påviselig beskadigelse af dette til følge. Ved beskadigelse af forsikredes arme og ben kræves alene, at skadeårsagen skal være pludselig og med en påviselig beskadigelse af legemet til følge."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og lægger til grund, at klagerens lændetraume opstod som følge af et løft af den anholdte. Et sådant hændelsesforløb er ikke et ulykkestilfælde, således som et sådant må forstås i henhold til den i forsikringsbetingelserne optagne ulykkesdefinition. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard